

*Liv*et EN SANG FRA

JULE KONCERT

i

RØDBY KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

SUNDHEDSTYRELSEN

Dejlig er den himmel blå

1

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

3

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

4

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

5

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

6

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

7

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det
klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig

1810 og 1853

Sikken voldsom trængsel

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træ'r og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk dem bare: under indkøbspris.
Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare: under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen slutes med begejstret sind.
Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød,
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

Du som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at - før jeg dør -
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, thi den er falsk og hul,
rør blot ikke ved min gamle jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul.

Tekst: Peter Faber, 1848

Melodi: ?

På loftet sidder nissen med sin julegrød

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin store ske:
"Vil I nu se at komme væk
for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
"Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli' stop."
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

Komponist: Otto Teich

Tekst: Margrethe Munthe

Du kære gamle julemand

Du kære gamle julemand
var kun et eventyr,
som i en duft af julegran
hersker i barnets juleland,
og vækker vildt postyr.
Min illusion er bristet brat,
netop en julenat.
Trist, at man, når man får
forstand,
mister sin tro på julemand,
som retter julens glæder
an.

Julekñas, flitter og stads,
to små børn lytter ved dør'n
de hører tit mystiske skridt.
Det er vist ham, gik han
forbi?
Det var en skam, nu håber
vi,
det må være ham, der
banker derude.
Du kære gamle.....

Glædesgys tændes som lys
hos de små, som kan forstå
julens mystik uden kritik.
Gid jeg endnu følte den
fryd,
tro'de at han kom ved hver
lyd,
men ak, det er svært at
vende tilbage.
Du kære gamle.....

Tekst: Victor Cornelius 1947.
Musik: Louis Guglielmi

Nu tændes tusind julelys

Nu tændes tusind julelys
på jorden mørk og rund,
og tusind stjerner stråler smukt
på himlens dyblå grund.

Og over by og land i nat
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist
vor frelser og vor Gud.

Du stjerne over Betlehem
oh, lad dit milde lys
oplyse alt med håb og fred,
så kærligheden ses.

Lad hvert et hjerte, koldt og mørkt,
se strålen mild og blid,
en stråle af Guds kærlighed
i signed juletid.

Tekst: Emmy Köhler, Oversættelse: Linda Lehun. Musik: Emmy Köhler

Søren banjomus

På loftet sidder nissen, ham I ved der er så sød
Han er så mæt, for han har spist et stort fad julegrød.
Nu sidder han i stolen, og han snorker som en bjørn
og drømmer om de gaver han skal gi' til byens børn.
og Lurifax, hans kat, som altid er så fræk så fræk.
Den drømmer sødt om røget sild med flødeovertræk.
Så pusler det og pludselig fra musehullet klang
En munter lyd af banjo-sang.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
Bar'der altså snart var jul.

Kom med, sa' Søren Banjomus, de sover begge to
Nu skal vi lave skæg, JUHU skreg musene og lo
og frem fra musehullet mødte store mus og små
Ja, selv den allermindste ting, som knap nok kunne gå.
og Lurifax og nissefar, de dansede en vals
og lille Tim bandt nissens skæg om missekattens hals
og mens de slæbte bort med ost og julelækkeri
sang alle med på denne melodi

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
Bar'der altså snart var jul kan ikke vente
Bar' det altså snart var jul, kan ikke vente, bar det altså snart var jul.

Tekst og musik: Otto Brandenburg.

Du kære gamle julemand

Du kære gamle julemand
var kun et eventyr,
som i en duft af julegran
hersker i barnets juleland,
og vækker vildt postyr.
Min illusion er bristet brat,
netop en julenat.
Trist, at man, når man får forstand,
mister sin tro på julemand,
som retter julens glæder an.

Julekñas, flitter og stads,
to små børn lytter ved dør'n
de hører tit mystiske skridt.
Det er vist ham, gik han forbi?
Det var en skam, nu håber vi,
det må være ham, der banker derude.
Du kære gamle.....

Glædesgys tændes som lys
hos de små, som kan forstå
julens mystik uden kritik.
Gid jeg endnu følte den fryd,
tro'de at han kom ved hver lyd,
men ak, det er svært at vende tilbage.
Du kære gamle.....

Tekst: Victor Cornelius 1947. Musik: Louis Guglielmi

Bjældeklang

1. Vint'ren er så kort, vi må bruge hvert minut
sneen smelter bort, og så' det hele slut.
Nu er jorden hvid og kanen, den er klar.
Så' der altså ingen tid til nogen dikkedar'.

Bjældeklang, bjældeklang over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang gennem mark og skov
farer vi på kanetur og ih, hvor er det sjov.

Kanefart i sne med en prægtig hest
er blandt vintrens glæder
den allerstørste fest.
Bjældeklang, bjældeklang over mark og skov
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.

2. Over stok og sten går det rask af sted
Lottes lange ben kan ikke følge med.
Sneen falder tæt, og aft'nen stunder til,
vi er blevet trætte, og nu skal det hjemad gå.

Bjældeklang, bjældeklang over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang gennem mark og skov
farer vi på kanetur og ih, hvor er det sjov.

Skal vi klippe vores julehjerter sammen

Nu begynder julen jo at banke på,
vi sætter hanke på
og klipper julehjerter.
Lad os ta' til barnetroens drømmeland,
og hvis du drømme kan,
så vil jeg hviske, når vi er der:
"Skal vi klippe vore julehjerter sammen?
i en præstegård med rigtig julesne.
Jeg kan tyd'ligt høre lænkehundens glammen,
mens de glade spurve fly'r om juleneg.
Og hvis blot du er vaks med lidt lim og en saks,
så bli'r hjerterne straks af den rigtige slags.
Skal vi klippe vore julehjerter sammen?
Jeg vil tro, at de bli'r bedst, når man er to."

Det er vældig sjovt at klippe julestads
og købe juleknas
for sine sparepenge.
Og når mor skal til at koge risengrød
og brygge nissemjød,
så hvisker alle pi'r og drenge:
"Skal vi klippe vore julehjerter sammen?"
Det er lige sjovt for kvinden og for mand'n.
For ved juletid er alting fryd og gammen,
så er alle men'sker søde ved hinand'n.
Og når julen har bragt vore hjerter i takt,
så er stemningen vakt, li' så snart han får det sagt:
"Sku' vi flette vore julehjerter sammen?
kind mod kind, mens julegåsen bæres ind."

Komponist: Bjarne Høyer
Tekst: Erik Leth

Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlige blandt os de går,
- lønlige blandt os de går!-

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
- evig er englenes sang.-

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
- salig er englenes sang.-

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
- fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Tekst: B. S. Ingemann, 1850

Melodi: Fr. Gruber, 1818

Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangivlig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Tekst: Mogens Lorentzen (1939)
Musik: Egil Harder (1940)